

Головна	Контакти	Новини	Посилання
---------	----------	--------	-----------

ГОЛОВНЕ МЕНЮ

- Головна
- Новини
- Історія
- Особистості
- Інструменти
- Майстерня
- Меценати
- Друзі
- Галерея
- Аудіозаписи
- YouTube
- Бібліотека
- Дискографія
- Чорний список
- Контакти
- Посилання
- Пошук
- Стара версія

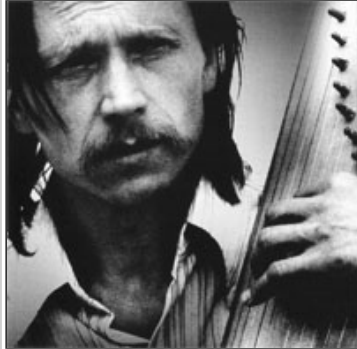
LiveJournal
Web-альбом
Facebook

Пошук...

Головна • **Особистості** • Микола Будник

Микола Будник

PDF PRINT EMAIL

1953 р.н. Цехмайстр Київського Кобзарського Цеху. Виконавську школу бандури переймав у Георгія Ткаченка з 1978 року. Традиційні інструменти, виготовлені Миколою Будником, відомі в усьому світі. Має численних учнів і послідовників.

"Автобіографія"

Імпровіз від 25.XII.2000 в Домі Перехожуків

Микола Петрович Будник, кобзарський цехмайстер з 1987-го року, панотець Кобзарського Цеху з 1993-го року, народився 3 лютого 1953 року в с.Скол-обуви Володар-Волинського р-ну Житомирської обл. (сучасна транскрипція -- Сколобів), місті сколу -- битви древлян з татаро-монголами. Переживання за (розповідями) переказами про нашу історію уклали в моїй свідомості такі географічні поняття моєї сторони, як Коростень -- Малин -- Турчинка з Півночі, Києва -- Москви зі Сходу та Фастова - Білої Церкви -Умані з південного Сходу. Це були в моїх уявленнях головні стратегічні репери імовірних мандрівок. А ще і річка моя Ірша, неподалік беручи початок, вела мене до Тетерева -- Дніпром мимо десятилітньої обов'язкової загальноосвітньої до Дніпра у Чорне море... Іще я зараз не відмовлюсь рухатися з моїми ріками і морями до історичних джерел і до основ образу. Навчитися кобзарській справі розпочав я з 1979-го року з дому Івана Макаровича Гончара, утверджуватися як майстер кобзарських музичних інструментів та виконавець -- від Георгія Кириловича Ткаченка -- мого кобзарського тата, а Георгій Кирилович як кобзар -- від Петра Дривченка, а Дривченко -- чи від Гната Гончаренка... Прорив у повноцінну самостійну діяльність у мене відбувся напровесні 1976-го року після двох з гаком років життя у Києві -- бібліотечних штудій, спілкуванням з новими друзями... Якимось дивом саме живопис Георгія Ткаченка справив на мене враження, так доторкнувшись серця, ніби пір'їнкою обмітаючи грубі згустки пристрастей. Але тут же і соціальний конфлікт -- відстоюючи своє право самобідно мислити і діяти, з робітничого середовища "Арсеналу" попадаю до "Пітера" по виставках та по "Смольному" шляху, на "ЛовОзерах" до яхтсменів та на "Тупому" до "Суомі" (Мурманськ) студіювати "Лопарів" та згідно їх уявлень уже захищати їхнє право самостійно проявлятися. До Києва і до Сколобова приїжджаю з фарбами та звитками полотен. По тім часові найбільш систематизована моя праця була лише кобзарська з гронами-сув'язями суміжних проблем, а їх розв'язання від багатьох моїх друзів та і вчителів по осі Мурманськ -- Пітер, Київ -- Житомир -- Одеса. 1982-го року Георгій Кирилович вводить мене до Товариства охорони пам'яток у Києві, але мою докладну біографію в КГБ було вже відслідковано років зо три до входження в коло людей Гончара -- Ткаченка, через що і легалізовувано було моїми вчителями і водночас оприлюднювано крім загальнокультурних проблем і кобзарські. Це важко і до сьогодні, хоча Зеленосвятський випуск кобзарський 1998-го року і відбувся нормально, а після "Кобзарського об'єднання" при Олійниковому УФК відбулося ще три кобзарські з'їзди.

Народний майстер і бандурист

Легендарний панотець Київського кобзарського цеху Микола Будник увійшов в історію української культури як носій глибинного розуміння автентичності кобзарства. Перейнявши традицію з рук зачинателя сучасного реконструктивного кобзарського руху Г. К. Ткаченка, він власним прикладом, силою свого невичерпного таланту вивів цей рух із андеграунду й підпілля на обшири всенародного визнання. Він сам вважав себе продовжувачем вікової усної кобзарської традиції, а тому не міг змиритися з тим, що автентична традиція була жорстко винищена у Харкові наприкінці горезвісних 30-х. Але попри "канонічний", за його ж висловом, репертуар, Будник безперервно

творив зовсім "неканонічні" речі, як на традиційній, так і на імпровізаційній інтонаційній основі.

Органічна здатність М. Будника зімпровізувати і думу, так би мовити, виходячи із ситуації – це не просто непересічний талант бандуриста, а й фольклорна риса кобзаря-автентика, якій, однак, завжди передувала копітка праця народного філософа, дослідника-реконструктора. Психологізм і семантична конкретика Будникових образів майже завжди настільки зримі і вражаючі, що за їх художньою філософічністю, рельєфністю неодмінно розумієш живу сутність. Її бачиш, чуєш і відчуваєш так безпосередньо, ніби живеш і переживаєш разом з ним усі колізії оповідуваного і сповідуваного. Його виконання – то не музичний образ, одягнутий в прокрустове ложе музично-ритмічної форми, а радше спосіб розмови з слухачем, суцільний і органічний речитатив-сповідь, який триває доти, аж поки з обох боків не виникає відчуття цілковитого порозуміння та вдовolenості від мовленого і оспівуваного. Інструментальні перегри і "мережанки" М. Будника – це своєрідні філософські "післясповія", які ніби довершують недомовлене словом. То з неперевершеною віртуозністю, то з виваженою лапідарно-економною точністю вони наголошують кожен мотив, кожен звук.

Окремо треба було б говорити про характер і тембр Будникової мелорецитації й про щирість тихого, немовби "не від світу цього" його голосу. А візуальний образ Будника, за влучним спостереженням учня і побратима О. Смика (в миру – О.Саніна), фіксувався нечітко й не експонувався фото- та відеотехнікою, як і жоден найдосконаліший аудіозапис не спроможний зафіксувати й передати усієї магії і характерності мовленого Будникового мистецького слова. Його зримий образ, м'яка й невимушена манера руху і поведінки – це образ людини-Характерника, від якої повсякчас віяло непереборним прагненням дії, світлою енергетикою Добра. А зроблені його невтомними руками гусли, бандури, кобзи і ліри несуть і нестинуть далі цей дух нащадкам.

Кожен із згаданих стильових пластів Будникового репертуару заслуговує окремого детального розгляду. Мета ж цього видання допомогти слухачеві почути Будника як цілісне і непересічне явище нашої традиційної культури, як феномен, що навіть у годину трагічного герцю із силами зла, випромінює тепло і світло воістину християнських чеснот, м'якість і щирю безпосередність його серця.

Михайло Хай
кандидат мистецтвознавства

[Наступна >](#)

[Назад](#)

Support by WhiteFang